

5. Al-Ma'idah

Källa: Introduktion till Koranstudier
Författare: Syed Abul A'la Mawdudi

5. Al-Ma'idah

Namn

Denna sura får sitt namn från vers 112, i vilken ordet *Ma'idah* förekommer. Liksom namnen på många andra suror har detta namn ingen särskild relation till surans ämne, utan har använts enbart som en beteckning för att skilja den från andra suror.

Uppenbarelsens period

Temat i denna sura visar — och traditionerna stödjer detta — att den uppenbarades efter Hedaybiyyah-fördraget, i slutet av år 6 e.H. eller i början av år 7 e.H. Därför behandlar den de problem som uppstod ur detta fördrag.

Den helige Profeten gick tillsammans med 1400 muslimer till Makkah i Dhul-Qa'dah år 6 e.H. för att utföra 'Umrah, men Quraysh, drivna av sin fiendskap, hindrade honom från att utföra den, trots att detta helt stred

mot alla de gamla religiösa traditionerna i Arabien. Efter mycket hårda och svåra förhandlingar slöts ett fördrag vid Hudaybiyyah, enligt vilket det överenskoms att han skulle få utföra 'Umrah följande år. Detta var ett mycket lämpligt tillfälle att lära muslimerna det rätta sättet att utföra en pilgrimsfärd till Makkah med sann islamisk värdighet, och att påbjuda att de inte skulle hindra de icke-troende från att utföra pilgrimsfärd till Makkah som vedergällning för deras tidigare beteende. Detta var inte alls svårt, eftersom många icke-troende måste passera genom muslimskt territorium på väg till Makkah. Därför behandlar de inledande verserna frågor som rör pilgrimsfärden till Makkah, och samma tema återupptas i verserna 101-104. De andra ämnena i denna sura verkar också tillhöra samma period.

Kontinuiteten i ämnet visar att sannolikt hela suran uppenbarades som ett enda sammanhängande föredrag vid ett och samma tillfälle. Det är också möjligt att några av dess verser uppenbarades vid en senare tidpunkt och infogades i suran på olika ställen där de passade in. Men det finns inte minsta antydning någonstans i suran om att den skulle ha bestått av två eller flera separata föredrag.

Uppenbarelsens omständigheter

Denna sura uppenbarades för att motsvara de förändrade omständigheterna, som nu var helt annorlunda än de som rådde vid uppenbarelsen av *Al 'Imran* och *An-Nisa'*. Då hade chocken efter bakslaget vid Uhud gjort själva omgivningarna kring al-Madinah farliga för muslimerna. Men nu hade islam blivit en oangriplig makt, och den islamiska staten hade utsträckts till Najd i öster, Röda havet i väster, Syrien i norr och Makkah i söder.

Det bakslag som muslimerna hade lidit vid Uhud hade inte brutit deras beslutsamhet — det hade snarare sporrat dem till handling. Som ett resultat av deras ständiga kamp och enastående uppoffringar hade makten hos de omgivande klanerna inom en radie av cirka 200 mil brutits. Det judiska hotet, som alltid hade hängt över al-Madinah, hade helt undanröjts, och judarna i andra delar av Hijaz hade blivit tributpliktiga under staten al-Madinah. Qurayshs sista försök att krossa islam hade slagits tillbaka i Dike-slaget. Efter detta stod det klart för araberna att ingen makt kunde stoppa den islamiska rörelsen.

Nu var islam inte längre bara en troslära som styrde människors sinnen och hjärtan, utan hade blivit en stat som dominerade varje aspekt av livet

för dem som levde inom dess gränser. Detta gjorde det möjligt för muslimerna att leva sina liv utan hinder, i enlighet med sin tro.

En annan utveckling hade också ägt rum under denna period. Den muslimska civilisationen hade utvecklats i enlighet med islams principer och islamiskt synsätt. Denna civilisation var helt skild från alla andra civilisationer i varje detalj, och skilde muslimerna tydligt från icke-muslimer i deras moraliska, sociala och kulturella beteende.

Moskéer hade byggts i alla områden, bönen hade etablerats, och en imam (ledare) hade utsetts för varje bosättning och klan. De islamiska civil- och strafflagarna hade utformats i detalj och tillämpades genom de islamiska domstolarna. Nya och reformerade former av handel och affärsverksamhet hade ersatt de gamla. De islamiska lagarna om äktenskap och skilsmässa, om könsseparation, om straff för äktenskapsbrott och förtal och liknande hade format det muslimska samhällslivet i en särskild form. Deras sociala beteende, deras samtal, deras klädsel, deras levnadssätt, deras kultur — allt hade fått en egen tydlig form.

Som ett resultat av dessa förändringar kunde icke-muslimer inte längre förvänta sig att muslimerna någonsin skulle återvända till sin tidigare livsform.

Före Hudaybiyyah-fördraget var muslimerna så upptagna med sin kamp mot de icke-troende Quraysh att de inte hade tid att sprida sitt budskap. Detta hinder undanröjdes genom vad som till synes var ett nederlag men i verkligheten en seger vid Hudaybiyyah. Detta gav muslimerna inte bara fred i sitt eget territorium utan också utrymme att sprida sitt budskap i de omgivande områdena.

Därför skickade den helige Profeten brev till härskarna i Iran, Egypten och Romarriket, samt till Arabiska halvöns hövdingar, och inbjöd dem till islam. Samtidigt spreds islams missionärer bland klanerna och stammarna och inbjöd dem att acceptera Allahs väg. Detta var omständigheterna vid tiden då *Al-Ma'idah* uppenbarades.

Ämnen

Suran behandlar följande tre huvudområden:

1. Bud och instruktioner om muslimernas religiösa, kulturella

och politiska liv

I detta sammanhang har en uppsättning ceremoniella regler för Hajj-resan föreskrivits; strikt respekt för Allahs symboler har påbjudits; och varje form av hinder eller störning för pilgrimerna till Ka'bah har förbjudits.

Tydliga regler har fastställts för vad som är tillåtet och otillåtet i fråga om mat, och de självpåtagna, dåraktiga restriktionerna från den förislamiska tiden har avskaffats. Tillstånd har givits att äta mat tillsammans med bokens folk och att gifta sig med deras kvinnor.

Regler för wudu (tvagning), ghusl (bad), rening och tayammum (tvagning med jord) har föreskrivits. Straff för uppror, störande av fred och stöld har fastställts. Dryckenskap och spel har helt förbjudits. Botgöring för brott mot eder har fastställts, och några ytterligare bestämmelser har lagts till i bevisrätten.

2. Tillrättavisning till muslimerna

Nu när muslimerna hade blivit en styrande grupp fanns det en rädsla att makten kunde korrumpas dem. Under denna stora provningstid hade Allah gång på gång tillrättaviserat dem att hålla fast vid rättvisa och att akta sig för det felaktiga beteende som deras föregångare — bokens folk — hade visat.

De har befallts att förbli ståndaktiga i förbundet om lydnad mot Allah och Hans Sändebud, och att strikt följa Hans bud och förbud för att rädda sig från de onda följder som drabbade judarna och de kristna när de bröt dem. De har instruerats att följa Koranens föreskrifter i alla sina angelägenheter och varnats för hyckleri.

3. Tillrättavisning till judarna och de kristna

Eftersom judarnas makt hade blivit helt försvagad och nästan alla deras bosättningar i norra Arabien hade kommit under muslimskt styre, har de återigen varnats för sin felaktiga hållning och inbjudits att följa den rätta vägen.

Samtidigt har en detaljerad inbjudan riktats till de kristna. Felen i deras trosuppfattningar har tydligt påpekats, och de har tillrättaviserats att acceptera den helige Profetens vägledning.

Det kan noteras att ingen direkt inbjudan riktas till magierna eller

avgudadyrkarna i de angränsande länderna, eftersom deras situation redan täcks av adresserna till de avgudadyrkande araberna.

Ämne: Konsolidering av den islamiska gemenskapen

Som fortsättning på instruktionerna om konsolideringen av den islamiska gemenskapen i *An-Nisa'* har muslimerna här befallts att iaktta och uppfylla alla sina förpliktelser; ytterligare regler har föreskrivits för att träna dem för detta syfte.

De har särskilt varnats — som härskare — att akta sig för maktens korrupcion och befallts att hålla fast vid Koranens förbund. De har också uppmanats att lära av sina föregångares misslyckanden — judarna och de kristna — som i sin tur har tillrättavisats att överge sina felaktiga attityder gentemot den rätta vägen och acceptera den vägledning som Profeten Muhammad (Allahs frid och välsignelser över honom) lärde.

[KAPITEL 5](#)

[«4. An-Nisa'](#)

[6. Al-An'am»](#)

- [Bönen gudomlig befallning](#)
- [Nationalismens Uppkomst i den Muslimska Världen](#)
- ['Awrah för män och kvinnor inom och utanför bön](#)
- [Bönen mellan befallning och upphöjelse](#)
- [Regeln om att be i Haram-kläder](#)
- [Att upphöja Allahs befallning är att be](#)
- [Förstå Koranen](#)
- [Lycka eller elände i nästa liv](#)
- [Frågor och svar angående ahl al-Kitabs Kött](#)
- [Rasism: Finns det en lösning?](#)